

## Ομιλία Ανδρέα Δρακόπουλου, Προέδρου του ΙΣΝ

Αξιότιμοι καλεσμένοι,

Σας ευχαριστώ όλους θερμά για τη σημερινή σας παρουσία.

Λίγα λόγια σχετικά με το ποιοι είμαστε εμείς, στο Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος: καταρχήν είμαστε τυχεροί· τυχεροί γιατί ο θείος μου και ιδρυτής μας, ο Σταύρος Νιάρχος, με το θάνατό του, άφησε ένα πολύ σημαντικό κληροδότημα στο Ίδρυμα, δίνοντάς μας τη δυνατότητα και τα οικονομικά μέσα να προσφέρουμε βοήθεια σε όλο τον κόσμο. Με την τύχη αυτή έρχεται και η ευθύνη να κάνουμε ό,τι καλύτερο μπορούμε για να βοηθήσουμε πραγματικά! Δραστηριοποιούμαστε στον τομέα των δωρεών εδώ και 19 σχεδόν χρόνια. Το Ίδρυμα πλησιάζει την ενηλικίωσή του, αλλά παραμένει νέο και αεικίνητο! Έχουμε κάνει δωρεές σε περισσότερους από 2.600 οργανισμούς σε 110 χώρες, με συνολικό ύψος 1,07 δισεκατομμύρια ευρώ. Για προφανείς λόγους, αλλά και λόγω της τρέχουσας συνεχιζόμενης πολυετούς σφοδρής κοινωνικοοικονομικής κρίσης στην Ελλάδα, εστιάζουμε ιδιαίτερα στην Ελλάδα, διατηρώντας, συγχρόνως, τον παγκόσμιο χαρακτήρα στις καθημερινές μας δράσεις.

Προσπαθούμε να διατηρούμε τους εσωτερικούς μας κανόνες απλούς: η αποστολή μας είναι να βοηθάμε, να αξιολογούμε εάν μια πρόταση για δωρεά -η κάθε πρόταση που λαμβάνουμε- προσθέτει αξία στην κοινωνία και εάν τα άτομα που εμπλέκονται στην υλοποίησή της διακρίνονται από αξιοπρέπεια, επαγγελματισμό, ηθική, ικανότητα και αποδοτικότητα. Εάν η απάντηση στα δύο αυτά βασικά ερωτήματα είναι «ναι», τότε δουλειά μας είναι να προκαλέσουμε τους εαυτούς μας για να «αποδείξουμε» γιατί να λέγαμε όχι σε μια τέτοια πρόταση. Μπορεί να ακούγεται κάπως περίεργο στην αρχή, αλλά πιστεύω ότι μας κρατάει αφοσιωμένους στην αποστολή μας, η οποία είναι καθαρά φιλανθρωπική. Δε λαμβάνουμε μέρος στη διαμόρφωση πολιτικών, δεν προσπαθούμε να αντικαταστήσουμε κανέναν, αλλά μόνο να συμπληρώνουμε τις ιδιωτικές και δημόσιες προσπάθειες και να ενισχύουμε προγράμματα που έχουν τη δυνατότητα να βοηθήσουν τους συνανθρώπους μας και να βελτιώσουν την κοινωνία.

Στο πλαίσιο των δωρεών μας στην Ελλάδα και επιπλέον των καθημερινών μας δράσεων, ξεκινήσαμε τον Ιανουάριο του 2012, λόγω της κοινωνικοοικονομικής κρίσης, μία πρωτοβουλία 100 εκατομμυρίων ευρώ με στόχο την ανακούφιση των αρνητικών επιπτώσεων της κρίσης. Κατόπιν, τον Οκτώβριο του περασμένου έτους κι ενώ η προηγούμενή μας πρωτοβουλία πλησίαζε την ολοκλήρωσή της νωρίτερα απ' ό,τι είχαμε προγραμματίσει, αντιληφθήκαμε την ανάγκη να προχωρήσουμε στο «επόμενο επίπεδο» και, παράλληλα με τη συνέχιση των εργασιών για την ολοκλήρωση του Κέντρου Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος στην Αθήνα, ένα έργο που έχει σχεδιαστεί για να βοηθήσει την Ελλάδα να ξαναχτιστεί σε σταθερές υποδομές και να προσφέρει ελπίδα για ένα καλύτερο μέλλον, αποφασίσαμε να διαθέσουμε ακόμη 100 εκατομμύρια ευρώ για τη νέα μας πρωτοβουλία με τίτλο «Επανεκκίνηση και Ενίσχυση των Νέων», η οποία έχει σκοπό να προσφέρει καλύτερες δυνατότητες στους νέους της Ελλάδας. Αυτός είναι και ο λόγος που βρισκόμαστε εδώ σήμερα.

Πιστεύουμε ακράδαντα στην ανάπτυξη συνεργασιών, όπου είναι εφικτό, αλλά στην προκειμένη περίπτωση χρειάζεται να κάνουμε περισσότερα. Ενώ έχουμε αποκομίσει σημαντική εμπειρία από την ίδρυση του Ιδρύματος στην αξιολόγηση προτάσεων για δωρεές, στην περίπτωση της νέας αυτής πρωτοβουλίας αντιλαμβανόμαστε ότι χρειαζόμαστε πολύ περισσότερη βοήθεια. Η ανεργία των νέων καταστρέφει τον κοινωνικό ιστό όχι μόνο στην Ελλάδα (όπου η ανεργία των νέων παραμένει σταθερή στο 60% - ναι, 60%!) αλλά, από πολλές απόψεις, σε ολόκληρο τον κόσμο. Πολλοί έχουν δοκιμάσει να αντιμετωπίσουν το θέμα, από τον Δημόσιο και τον Ιδιωτικό τομέα, χωρίς ιδιαίτερα μακροπρόθεσμα αποτελέσματα. Δυστυχώς φαίνεται πως υπάρχουν πολλά αντίθετα ρεύματα και δυναμικές που βοηθούν στην εξάπλωση αυτού του «ιού».

Η έννοια του Κράτους Κοινωνικής Πρόνοιας πρέπει να αντικατασταθεί με την ανάγκη για μια Κοινωνία Κοινωνικής Πρόνοιας, όπου όλα τα μέλη αναλαμβάνουν τις ευθύνες τους και συνεργάζονται για το κοινό καλό: πρόκειται για μια κοινή σκέψη αλλά ίσως -όπως και η κοινή λογική- μπορεί τελικά να μην είναι και τόσο κοινή. Είναι εμφανές ότι, προκειμένου να αντιμετωπίσουμε τις σύνθετες προκλήσεις του σήμερα, οφείλουμε να δουλέψουμε όλοι μαζί: αποτελεσματικές Κυβερνήσεις, αποδοτικοί Ιδιωτικοί Τομείς και, όπου και όποτε χρειάζεται, ο Φιλανθρωπικός τομέας (ο οποίος ευελπιστούμε ότι μπορεί να παίξει συμπληρωματικό ρόλο).

Πριν σας αφήσω, θα ήθελα να ευχαριστήσω ιδιαίτερα, τρία άτομα για την επικοινωνιακή και σημαντική συμβολή τους στο συνέδριο αυτό: τον Ron Daniels, καλό μου φίλο και Πρόεδρο του Johns Hopkins, με το οποίον συζητήσαμε μαζί για πρώτη φορά -σε ένα γεύμα το περασμένο φθινόπωρο- την ιδέα του να βρούμε τρόπους για να συμβάλλουμε σε ένα καλύτερο περιβάλλον για τους νέους, για να τους βοηθήσουμε στην επανεκκίνησή τους! Τον Adam Posen, έναν ακόμη καλό μου φίλο και Πρόεδρο του ιδρύματος Peterson στη Ουάσιγκτον, για την εξαιρετική και συνεχιζόμενη προσπάθειά του να προσφέρει πολύτιμη υποστήριξη για το συνέδριο και, τελευταίο αλλά εξίσου σημαντικό, τον δικό μας Στέλιο Βασιλάκη, τον Υπεύθυνο Στρατηγικής και Νέων Προγραμμάτων του Ιδρύματος, ο οποίος ηγήθηκε της προσπάθειάς μας για τη διοργάνωση του συνεδρίου με πολλούς και διάφορους τρόπους.

Σας ευχαριστώ.